

Către: Ion CHICU
Prim-ministru al Republicii Moldova

Către: Serghei PUȘCUȚA
Ministru al Finanțelor

Nr. 26 din 24 februarie 2020

Ref.: Comentariile repetate A.P. „Camera de Comerț Americană din Moldova” asupra proiectului noului Cod Vamal

Stimate dle Ministru,

În numele A. P. „Camera de Comerț Americană din Moldova” (în continuare „AmCham Moldova”), Vă prezentăm repetat comentariile și recomandările noastre la proiectul Legii privind Codul Vamal.

AmCham Moldova salută inițiativa și eforturile Ministerului Finanțelor îndreptate spre armonizarea legislației civile naționale cu bunele practici internaționale. Totodată, Vă rugăm să găsiți în anexă propunerile de amendamente referitoare la proiectul menționat și ne exprimăm disponibilitatea pentru a prezenta detalii suplimentare.

Totodată, solicităm respectuos desfășurarea unei ședințe de dezbateri publice pe marginea proiectului de act normativ.

Cu respect,

Mihaela Malairău
Director Executiv
A.P. „Camera de Comerț Americană din Moldova”

Nr.	Denumirea articolului propus revizuirii	Propuneri și comentarii
1	Articolul 5. Noțiuni principale	Se sugerează completarea art. 5 cu următoarea noțiune: <i>„mărfuri destinate aprovizionării navelor sau aeronavelor – mărfuri destinate suplinirii rezervelor de alimente, băuturi și apă potabilă ale unei nave sau aeronave, accesorii, piese de rezervă și articole pentru realizarea reparațiilor, combustibili, lubrifianți și alte stocuri tehnice necesare funcționării motoarelor, echipamentelor și aparatelor navei/aeronavei, electrocasnice și alte lucruri, destinate consumului sau folosirii de către echipajul și/sau pasagerii navei/aeronavei, sau destinate incorporării în navă/aeronavă sau servirii în calitate de accesorii ale acesteia, sau pentru asigurarea funcționării, reparării sau înlocuirii motoarelor, mașinilor și altor echipamente aflate la bordul navei/aeronavei, sau a elementelor componente ale acestora, orice asemenea utilizare sau consum urmând să aibă loc la bordul navei/aeronavei.</i> Argumentare: Se propune completarea noțiunilor principale, în vederea prevenirii interpretărilor restrictive și/sau divergente din partea autorităților vamale referitor la ce înseamnă aprovizionarea unei nave sau aeronave (a se vedea mai jos comentariul la art. 361 și 362 al Proiectului).
2	Articolul 5. Noțiuni principale	Prin Legea nr. 133/2018, a fost exclusă din Codul Civil al Republicii Moldova noțiunea juridică de „forță majoră”. În baza Legii nr. 393/1999, Camera de Comerț și Industrie stabilește și confirmă evenimentele de forță majoră în relațiile dintre subiecții activității de întreprinzător. Pe de altă parte, noul Codul Vamal operează cu norme ce impun anumite drepturi dar și obligații agenților economici în cazul desfășurării unor situații de „forțe majore” (art. 112 alin. (6); art. 124 alin. (2); art. 125 alin. (1), etc.). Astfel agenții economici se vor raporta situații când Camera de Comerț și Industrie nu mai emite acte de constatare a evenimentului de forță majoră, iar organul vamal nu recunoaște un alt act.
3	Articolul 5. Noțiuni principale	Se sugerează completarea art. 5 cu noțiunea „furnizor de servicii poștale” în redacția proiectului de lege cu privire la modificarea Legii Nr. 36 din 17.03.2016 a comunicațiilor poștale: <i>„furnizor de servicii poștale – întreprindere care furnizează unul sau mai multe servicii poștale;”</i> Argumentare: În cuprinsul articolului 5 a proiectului Cod Vamal, la moment este definită doar noțiunea de <i>furnizor de serviciu poștal universal</i>. Reiese că operatorii poștali deschiși concurenței nu cad sub incidența acestora. Ca impact aceasta ar însemna că operatorii poștali deschiși concurenței nu vor beneficia de procedurile specifice caracteristice poștei și toate operațiunile vamale cu bunurile primite și/sau expediate de acestea vor fi efectuate după regulile aplicabile transportului de bunuri în ordine generală. Pe lângă aceasta, în punctul 68) a aceluiași art. 5 în textul noțiunii <i>trimiterii poștale internaționale</i> sunt direct vizați furnizorii de servicii poștale în totalitate: <i>trimitere poștală expedită de pe teritoriul Republicii Moldova la o adresă care nu se află pe teritoriul</i>

		<i>acesteia sau expediată din afara Republicii Moldova la o adresă aflată pe teritoriul acesteia, transmise prin colete sau pachete poștale și transportate sub răspunderea <u>unui furnizor de servicii poștale</u>.</i> De asemenea au fost atestate discrepanțe cu legislația de profil în noțiunea de obiecte de corespondență, în draftul Codului Vamal nou aceasta prevede: <i>46) obiecte de corespondență - scrisori, cărți poștale, scrisori în alfabet Braille și alte materiale tipărite;</i> Pe când în Legea comunicațiilor poștale, noțiunea este mult mai amplă și mai clară: <i>trimitere de corespondență – comunicare în formă scrisă, tipărită sau înregistrată pe orice fel de suport fizic, care urmează să fie transportată și distribuită la adresa indicată de expeditor pe acest suport sau pe ambalajul acestuia. Cărțile, cataloagele, ziarele și publicațiile periodice nu sînt considerate trimiteri de corespondență;</i>
4	Articolul 7. Înregistrarea	Se solicită completarea alin. (2) lit. b) după cuvintele „care deține informații” cu cuvintele „, confirmate documentar, ”.
5	Articolul 11. Furnizarea de informații Serviciului Vamal	Se solicită precizarea la alineatul (4) cu completarea la final după cuvintele „prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol” cu sintagma „, în dependență de tipul reprezentării”.
6	Articolul 11. Furnizarea de informații Serviciului Vamal	„(1) Orice persoană implicată direct sau indirect în îndeplinirea formalităților vamale sau în controale vamale furnizează Serviciului Vamal, la cererea acestuia și în termenul fixat, <i>toate documentele și informațiile</i> solicitate, într-o formă stabilă, și acordă întreaga asistență necesară pentru îndeplinirea formalităților sau efectuarea controalelor.” Considerăm formularea <i>toate documentele și informațiile</i> una ambiguă care lasă loc de interpretare extensivă a acesteia. Așadar, se sugerează suplینirea acestui articol cu un aliniat nou: <i>„Lista documentelor și informațiilor obligatorii spre păstrare de către participanții îndeplinirea formalităților vamale sau în controale vamale se vor stabili de Guvern.”.</i>
7	Articolul 12. Reprezentantul vamal	Alineatul (4) prevede că <i>autorizația pentru activitatea de broker vamal este eliberată de Aparatul central al Serviciului Vamal.</i> Considerăm absolut negativă revenirea la o practică istorică, aplicată anterior normelor actuale, prin care același organ public exercită atribuții de control, verificare sau sancționare în domeniul vamal (ș.a. asupra brokerilor vamali) și în același timp decide asupra eliberării, suspendării, retragerii sau anulării licenței pentru exercitarea activității de broker vamal. Prin oferirea unor astfel de atribuții Serviciului Vamal, activitatea brokerilor va fi pereclitată, iar aceștia devin automat șantajabili în fața funcționarilor vamali în măsura în care încălcarea sistematică a legislației vamale, indiferent de mărimea prejudiciului sau anvergură, reprezintă temei pentru retragerea licenței (De ex.: o dată a fost greșit indicată valuta tranzacției și o dată a indicat greșit codul tarifar al mărfii).

		Organul de licențiere actual, Agenția Servicii Publice, reprezintă un filtru echitabil, între organul vamal care exercită controlul operațiunilor vamale și supraveghează corectitudinea aplicării legislației vamale și reprezentantul vamal care acționează în interesele declarantului, în privința aprecierii juste a faptului respectării condițiilor de licențiere. Se propune menținerea regulilor și condițiilor de licențiere actuale. Totodată, se propune completarea alineatului (4) la final după cuvintele <i>"în cazul reprezentării indirecte"</i> cu sintagma <i>"și nu va răspunde solidar cu debitorul vamal în cazul reprezentării directe"</i>.
8	Articolul 12. Reprezentantul vamal	La alineatul (5) lit. d) și la alineatul (9) lit. c) se solicită eliminarea sintagmei <i>"și/sau fiscale"</i>. Argumentare: Încălcările fiscale nu trebuie să servească temei pentru neeliberarea autorizației de activitate, spre exemplu o eroare/întârziere la plata unei taxe locale sau o greșeală admisă la completarea declarației privind TVA, nu au legătură obiectivă cu desfășurarea operațiunilor vamale. Suplimentar legislația fiscală nu operează cu sintagma „încălcare sistematică”.
9	Articolul 12. Reprezentantul vamal	Una din condițiile de licențiere a activității de broker vamal este prevăzută la alin. (5) lit. f): <i>"este angajată cel puțin o persoană care a promovat examenul de finalizare a cursului de instruire în domeniul vamal"</i>. Adițional, alin. (6) instituie condiția că <i>"De dreptul de a efectua declararea în numele brokerului vamal beneficiază doar persoană care a promovat examenul de finalizare a cursului de instruire în domeniul vamal"</i>. Nu este clar care organ/instituție va organiza aceste cursuri de instruire sau în ce condiții, și nici criteriile după care vor fi examinați persoanele respective. Menționăm că, art. 44 din proiectul Codului nu răspunde la aceste întrebări și vine doar să reglementeze condiția prevăzută la art. 38 alineatul (3) lit. a) referitor obținerii statutului AEO. Se propune excluderea acestor condiții deoarece reprezintă o practică anterioară abuzivă (de până la reglementarea actuală), prin care organul vamal având calitate de examinator era tentat să promoveze anumiți specialiști vamali în detrimentul altor companii de broker concurenți pe piață.
10	Articolul 23. Gestionarea deciziilor luate în urma depunerii unei cereri	Art.23, alin. (3) stipulează: <i>„(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor din alte domenii, care precizează cazurile în care deciziile sunt lovite de nulitate relativă sau de nulitate absolută, în cazurile prevăzute de articolele 32-33 subdiviziunea Serviciului Vamal care a luat o decizie sau Aparatul Central o poate anula, modifica sau revoca în orice moment, în cazul în care aceasta nu este în conformitate cu legislația vamală.”.</i>

		Potrivit jurisprudenței Curții Europene: “O normă este <u>accesibilă</u> și <u>previzibilă</u> numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane să își corecteze conduita și să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-o normă. [...] legea trebuie să fie accesibilă într-un mod adecvat: cetățeanul trebuie să aibă un indiciu adecvat, în circumstanțe concrete, asupra reglementărilor legale aplicabile [...]” (Hotărîrea CEDO <i>Silver versus Regatul Unit</i>). Totodată, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a statuat că: „[...] odată ce statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu <u>claritate</u> și <u>coerență</u> pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții [...]” (Hotărîrea CEDO <i>Păduraru versus România</i>). În acest sens, menționăm că norma nu reglementează clar situațiile în care <u>organul vamal poate anula o decizie, în cazul în care aceasta nu este în conformitate cu legislația națională</u>, în ce condiții nu o anulează chiar dacă a fost constatată ilegalitatea acesteia.
11	Articolul 45. Calea de atac împotriva deciziei vamale	Se propune următoarea redacție a alin. (3): <i>„Decizia vamală poate fi atacată în termen de 30 zile de la data comunicării deciziei sau de la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre emiterea acesteia.”</i> La art. 45 alin. (3) se solicită indicarea momentului în care persoana, interesele căreia sunt afectate de decizia vamală să poată se exercite dreptul său pentru apărare. Luînd în considerație că, deciziile de regularizare pot fi emise pe numele altor persoane juridice, iar momentul în care persoana în cauză va afla despre încălcarea dreptului său poate fi depășit termenul de atac de 30 zile de la data comunicării.
12	Articolul 46. Suspendarea executării	Se solicită completarea alin. (3) cu următoarea redacție <i>„cu excepția cazului în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate, că această garanție ar fi de natură să cauzeze debitorului dificultăți grave de ordin economic sau social.”.</i> Argumentare: Prevederea respectivă a existat în versiunea inițială a proiectului de cod vamal, fiind transpusă din art. 45 Regulamentul UE 952/2013.
13	Articolul 47. Păstrarea documentelor și a altor informații	Se sugerează următoarea redacție a alin. (1): <i>„(1) Operatorul economic trebuie să păstreze, în scopul controalelor vamale, timp de cel puțin 3 ani, documentele și informațiile menționate la articolul 11 alineatul (1), prin orice mijloace care sunt acceptate de Serviciul Vamal.”</i> Argumentare:

		Termenul indicat este prea lung, și va duce la o povară suplimentară în creșterea costurilor operaționale: spații pentru stocare a acestor documente precum și cheltuieli pentru organizare a arhivei. <u>De asemenea, prevederile legislației UE în acest domeniu prescriu păstrarea documentelor ce au tangență la operațiuni vamale pentru un termen de 3 ani.</u>
14	Articolul 68. Suspendarea aplicării preferinței	Se solicită detalierea sintagmei „măsuri de precauție” utilizate în alin. (2): „În așteptarea rezultatelor procedurii de verificare menționate la alineatul (1), importatorului i se acordă liberul de vamă sub rezerva oricăror <u>măsuri de precauție</u> considerate necesare.”.
15	Articolul 87. Datoria vamală la introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal	(3) Declarantul este debitorul. În cazul unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia s-a făcut declarația vamală este de asemenea debitor. În cazul în care declarația vamală pentru unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că drepturile de import sau o parte din acestea nu sunt percepute, persoana care a furnizat datele necesare întocmirii declarației și care știa sau trebuia în mod rezonabil să știe că aceste date sunt false este, de asemenea, debitor. Din alin. (3) reiese că este debitor, inclusiv persoana care <u>știa</u> sau <u>trebuia în mod rezonabil să știe</u> că aceste date sunt false. Considerăm redacția propusă de autor drept una ABUZIVĂ, prin care permite organului vamal aleatoriu să tragă la răspundere reprezentantul vamal, indiferent dacă este culpabil sau nu, prin simpla prezumție că acesta <u>trebuia în mod rezonabil să știe</u>.
16	Articolul 87. Datoria vamală la introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal	Din alin. (3) reiese că este debitor, inclusiv persoana care a furnizat datele necesare întocmirii declarației și care știa sau trebuia în mod rezonabil să știe că aceste date sunt false este, de asemenea, debitor. Se solicită explicarea situațiilor trimerilor poștale, în cadrul respectivului proces fiind implicați expeditorul, destinatarul, brokerul vamal și furnizorul de servicii poștale.
17	Articolul 89. Datoria vamală care apare prin nerespectare	(3) În cazurile menționate la alineatul (1) litera a), debitor este oricare dintre următoarele persoane: b) persoana <u>care cunoștea sau care trebuia în mod rezonabil să cunoască</u> faptul că o obligație prevăzută de legislația vamală nu a fost îndeplinită și care a acționat pe seama persoanei care trebuia să îndeplinească obligația sau care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației; (5) În cazul în care se întocmește o declarație vamală pentru unul dintre regimurile vamale menționate la alineatul (1) litera a) și orice informație solicitată în temeiul legislației vamale referitor la condițiile privind plasarea sub regimul vamal respectiv este furnizată Serviciului Vamal, ceea ce determină ca drepturile de import, în totalitate sau în parte, să nu fie percepute, persoana care a furnizat datele necesare pentru întocmirea declarației vamale, care <u>avea cunoștință sau trebuia în mod rezonabil să cunoască</u> faptul că o astfel de informație era falsă, este, de asemenea, debitor.

		Considerăm redacțiile propuse de autor drept una ABUZIVĂ, prin care permite organului vamal aleatoriu să tragă la răspundere reprezentantul vamal, indiferent dacă este culpabil sau nu, prin simpla prezumție că acesta <i>trebuia în mod rezonabil să cunoască</i> deoarece a participat la acțiune.
18	Articolul 91. Datoria vamală la export	(4) <i>În cazul în care o declarație vamală de export este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că drepturile de export, în totalitate sau în parte, nu sunt percepute, persoana care a furnizat datele necesare întocmirii declarației și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că informațiile respective sunt false este, de asemenea, debitor.</i> A se vedea comentariile de mai sus la art. 87 și art. 89.
19	Articolul 92. Datoria vamală care apare prin nerespectare	(3) <i>În cazurile menționate la alineatul (1) litera a), debitorul este:</i> <i>b) orice persoană care cunoștea sau care trebuia să cunoască faptul că obligația respectivă nu a fost îndeplinită și care a acționat pe seama persoanei care trebuia să îndeplinească datoria;</i> <i>c) orice persoană care a participat la acțiunea avînd ca rezultat neîndeplinirea obligației și care cunoștea sau trebuia să cunoască faptul că declarația vamală nu a fost depusă, deși ar fi trebuit să fie depusă.</i> A se vedea comentariile de mai sus la art. 87 și art. 89.
20	Articolul 98. Dispoziții generale	Se sugerează completarea alin. (8), art. 98 cu sub-punctul 3) care va avea următorul cuprins: <i>„3) în cazul transportului trimiterilor poștale internaționale;”</i> Argumentare: La moment transportul TPI de la frontiera de stat până la locurile de schimb internațional a poștei și viceversa (la exportul acestora) se efectuează cu emiterea Borderoului de transport de către autoritățile vamale. În acest regim nu este necesară constituirea garanției vamale. Mai mult ca atât, reieșind din esența traficului de TPI, este imposibilă evaluarea a cuantumului garanției pentru un lot a TPI, din motiv că acestea parvin pe teritoriul țării fără vreo declarației de tranzit din țara de expediție, conținând doar informația prealabilă furnizată de expeditor.
21	Articolul 98. Dispoziții generale	Se propune următoarea redacție a lit. b), punct. 2), alin. (8): <i>„b) în cazul materialelor utilizate în traficul internațional de către companiile aeriene, navale sau feroviare sau de către furnizorul de servicii poștale, cu condiția ca materialele respective să fie identificate printr-un marcaj distinct;”</i> Pledăm pentru eliminarea cuvântului „universale” după sintagma „furnizorul de servicii poștale”, deoarece în acest caz se creează o inechitate dintre furnizori a serviciilor poștale, furnizorii deschiși concurenței fiind exceptați de la beneficiile prevederii în cauză.

22	Articolul 104. Dispoziții generale	Se solicită completarea articolului cu un alineat nou, în următoarea redacție: <i>„Garanția constituită pentru o declarație specifică se aplică cuantumului drepturilor de import sau de export corespunzător datoriei vamale în legătură cu toate mărfurile acoperite de această declarație sau puse în liberă circulație pe baza acestei declarații, indiferent dacă această declarație este sau nu corectă.”.</i> Argumentare: Prevederea respectivă a existat în versiunea inițială a proiectului de cod vamal, fiind transpusă din art. 89 Regulamentul UE 952/2013.
23	Articolul 110. Prescrierea datoriei vamale	<i>(2) Termenul de prescripție nu se extinde asupra datoriei vamale dacă:</i> <i>- declarația vamală reflectă fapte ce constituie infracțiuni;</i> <i>- declarația vamală nu a fost depusă pentru situațiile în care acestea a fost prevăzută.</i> Nu este clar ce prevede a doua cratimă din alin. (2). Care este cazul în care prescripția nu se extinde.
24	Articolul 130. Regulile generale de executare silită a datoriei vamale	<i>(3) În cazul în care debitorul a fost trecut, complet sau parțial, la evidența unui alt Serviciul Vamal, dosarul lui și decizia de executare silită a datoriei vamale se remit acestuia în vederea continuării procedurii.</i> <i>(4) Dacă bunurile sau debitorii debitorului se află în diferite unități administrativ-teritoriale, executarea silită a datoriei vamale o efectuează Serviciul Vamal de la locul de evidență a debitorului și, după caz, cu participarea funcționarului vamal de la locul aflării bunurilor sau de la sediul (domiciliul) debitorului.</i> Sintagmelor "Serviciul Vamal" urmează a fi înlocuite cu "organul vamal" la forma gramaticală corespunzătoare.
25	Articolul 291. Tranzitul extern	Se sugerează modificarea redacției 4), alin. (3), art. 291 care va avea următorul cuprins: <i>4) prin poștă, conform statutului de operator poștal, în cazul în care mărfurile sunt transportate de titularii drepturilor și obligațiilor care decurg din acest statut acordat în baza prevederilor legislației în domeniul poștal a Republicii Moldova;</i> Argumentare: În redacția actuală a acestui punct sunt omiși operatorii poștali deschiși concurenței, fiind reglementat doar domeniul serviciului poștal universal. Operând în esență aceleași proceduri de transport a trimiterilor poștale internaționale, operatorii poștali deschiși concurenței au nevoie de acces la aceleași proceduri ca și operatorii serviciului universal.
26	Articolul 292. Tranzitul intern	Se sugerează modificarea redacției pct. 4), alin. (2), art. 292 care va avea următorul cuprins: <i>„4) prin poștă, conform statutului de operator poștal, în cazul în care mărfurile sunt transportate de titularii drepturilor și obligațiilor care decurg din acest statut acordat în baza prevederilor legislației în domeniul poștal a Republicii Moldova;”</i> Argumentare:

		În redacția actuală a acestui punct sunt omiși operatorii poștali deschiși concurenței, fiind reglementat doar domeniul serviciului poștal universal. Operând în esență aceleași proceduri de transport a trimiterilor poștale internaționale, operatorii poștali deschiși concurenței au nevoie de acces la aceleași proceduri ca și operatorii serviciului universal.
27	Articolul 314. Mărfuri autohtone în zone libere	Se recomandă completarea art. 314, cu un nou alineat în următoarea redacție: <i>„(3) Deșeurile formate pe teritoriul zonelor economice libere și pe teritoriul Portului Internațional Liber ”Giurgiulești” se consideră mărfuri autohtone.”</i> Argumentare: A se vedea comentariul de mai sus la art. 5, definiția mărfurilor autohtone. În continuarea considerentelor expuse în acea rubrică, susținem că, în virtutea ultra-activării (în virtutea art. 478 alin. (4) și (5) ale Proiectului), pentru ZEL existente și PILG, a reglementărilor vamale actuale, este nevoie de clarificarea expresă în Proiect a statutului deșeurilor generate în aceste teritorii, pentru a evita neclaritățile de regim aplicabil la scoaterea acestora pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova, unde noul Cod vamal va fi aplicabil de la bun început.
28	Articolul 343. Controlul vamal și formele lui	Se propune ajustarea alin. (1) lit. f) cu următorul conținut: <i>„audierea prin întocmirea procesului-verbal în prezența reprezentantului a persoanelor fizice și a persoanelor cu funcții de răspundere;”</i> Noțiunea de <i>“interogare”</i> este formulată incorect. Rezultă că toate persoanele sunt obligate să dea explicații verbale, însă conform prevederilor art. 384, 388 Cod Contravențional și art. 104, 105 CPP, pentru persoana bănuită de comiterea contravenției, care urmează să fie trasă la răspundere - darea explicațiilor constituie un drept, dar nu o obligație.
29	Articolul 351. Încercări de laborator/expertiza/evaluare a mărfurilor la efectuarea controlului vamal	Se solicită completarea alin. (2) la final cu textul: <i>„Declarantul are dreptul pentru efectuarea independentă a încercărilor de laborator/expertize/evaluări a mărfurilor în alte laboratoare acreditate.”</i> Se solicită modificarea alin. (3): <i>„La emiterea deciziilor Serviciului Vamal va ține cont de rezultatele și concluziile cuprinse în actele emise de alte laboratoare, instituții de expertiză sau experți, precum și cele cuprinse în alte documente care conțin informații referitoare la caracteristicile fizico-chimice sau proprietățile mărfurilor.”</i> Prin stabilirea imperativă în art. 351 a atribuțiilor de efectuare a încercărilor de laborator în cadrul controlului vamal, în persoana aceleiași instituții care realizează acest control, imparțialitatea și independența rezultatelor expertizelor va fi afectată.
30	Articolul 352. Controlul ulterior	Se propune de exclus alin. (5) lit. b) din articolul 352.

		Organele vamale ca instituție de stat dispune de informații din alte instituții publice (Inspectoratul Fiscal, Instituții Bancare, ASP, IGP, etc.) și alte modalități pentru obținerea informațiilor exacte ce țin de activitatea, bunuri a persoanelor în adresa căreia urmează a fi inițiat control ulterior. Astfel de reglementare permite operatorilor economici cu rea credință să se eschiveze de la aplicarea sancțiunilor ce vor urma după efectuarea controlului ulterior.
31	Articolul 356. Calculul datoriei vamale în cadrul controlului ulterior	Se solicită completarea alin. (1) la final cu textul: <i>”(1) Serviciul Vamal calculează datoria vamală în baza rezultatelor controlului ulterior, stabilind dacă acesta a fost constatată conform prevederilor legislației, cu emiterea deciziei vamale respective.”</i> Considerăm, că orice calcul ce duce la apariția datoriei vamale și ca urmare aplicarea sancțiunii materiale și contravenționale este necesar de a primi un statut de decizie, ce poate fi contestat într-u apararea drepturilor garantate.
32	Articolul 333. Supravegherea vamală și formalitățile la ieșire	Se solicită revizuirea alin. (1), întrucât nu întrunește elementele unei norme: <i>„(1) Anumite mărfuri sînt prohibite de legislație de a fi scoase din Republica Moldova din considerente de securitate a statului, de asigurare a ordinii publice și morale, de protecție a mediului înconjurător, a obiectelor de artă, obiectelor de valoare istorică și arheologică, de apărare a dreptului la proprietate intelectuală, de protecție a pieței interne, de apărare a altor interese ale Republicii Moldova.”</i>
33	Articolul 334. Exportul mărfurilor autohtone	Se recomandă următoarea redacție a alin. (1): <i>„(1) Mărfurile autohtone care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal, inclusiv mărfurile destinate aprovizionării navelor sau aeronavelor în trafic internațional, sunt plasate sub regimul de export.”</i> Argumentare: Aprovizionarea navelor/aeronavelor aflate în trafic internațional reprezintă, în esența ei, o operațiune de scoatere a mărfurilor din țară (nava fiind în acest caz nu un mijloc de transport, ci destinația finală a mărfurilor – ele urmând a fi consumate la bordul navei, iar nava părăsind în scurt timp teritoriul vamal, proviziile puse la bordul ei ies definitiv din țară), tratamentul vamal firesc față de aceste mărfuri este exportul (mărfurile autohtone) sau reexportul (mărfurile străine¹). Această abordare corespunde și prevederilor ghidului privind aprovizionarea navelor, întocmit în baza Codului UE și expus pe pagina web a Comisiei Europene². Totodată, experiența de până acum a Portului demonstrează că autoritățile vamale, în pofida tuturor evidenților și a rațiunii, au ezitări neîntemeiate la recunoașterea unor asemenea aprovizionări drept operațiuni de export (reexport).

¹ Notăm aici că aprovizionarea cu mărfuri străine a navelor intrate în porturi de frontieră reprezintă o practică obișnuită în porturile lumii și în porturile europene.

² https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/union-customs-code/ucc-guidance-documents_en (pagina de orientare, cu referințe la îndrumare pe diverse subiecte legate de Codul UE. https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/customs/customs_code/guidance_ship_supplies_en.pdf - referința la documentul nemijlocit privind aprovizionările navelor.

		Reieșind din considerentele de mai sus și de tratamentul contradictoriu și variabil pe care l-au aplicat anterior autoritățile vamale cazurilor de aprovizionare a navelor, se propune includerea în art. 361 alin. (1) al Proiectului a concretizării de rigoare.
34	Articolul 334. Exportul mărfurilor autohtone	Se sugerează următoarea redacție a alin. (2) lit. b): <i>„b) mărfurile scutite de TVA sau accize, livrate pentru aprovizionarea unei aeronave sau nave, indiferent de destinația acesteia, cu condiția că este asigurată o dovadă a unei astfel de livrări la bordul aeronavei sau navei.”</i> Argumentare: Norma citată a Proiectului eliberează de necesitatea plasării în regim de export a „mărfurilor livrate, scutite de TVA sau accize, pentru aprovizionarea aeronavelor sau navelor, indiferent de destinația acestora, pentru care se cere dovada unei astfel de livrări”. Notăm că nu este clar din această normă dacă este vorba doar de scutirile de TVA fără drept de deducere, sau și de cele cu drept de deducere. În privința celei de-a doua condiții, nu este clar ce se are în vedere prin aprovizionări ”pentru care se cere dovada unei astfel de livrări”. Nu este clar cine este în drept să pretindă o asemenea dovadă, în ce scop, și care este relevanța necesității de prezentare a dovezii livrării pentru neaplicarea cerinței de plasare în regim de export. Opinăm că prevederea trebuie să fie analizată și reformulată. Incidental, notăm că și norma art. 269 (2) (c) a Codului UE, care a fost modelul după care a fost formulat art. 361 alin. (2) (b), este criticată pentru lipsă de claritate și argumentare a reglementării . Din ghidul privind aprovizionarea navelor, expus pe pagina web a Comisiei Europene (a se vedea nota de subsol 3, supra), înțelegem că de fapt se are în vedere că exonerarea de plasare în regim de export la aprovizionarea navelor cu mărfuri autohtone scutite de TVA și accize, este condiționată de prezentarea dovezii faptului că mărfurile în cauză au fost livrate la bordul navei. Or, în acest caz, suntem nevoiți să constatăm o necorespondență a art. 269 (2) (c) a Codului UE scopului urmărit, și în legătură cu aceasta, propunem reformularea (2) (b) art. 361 după cum este arătat în coloana din stânga.
35	Articolul 335. Reexportul mărfurilor străine	Se sugerează următoarea redacție a alin. (1): <i>„(1) Mărfurile străine care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal inclusiv mărfurile destinate aprovizionării navelor sau aeronavelor în trafic internațional, sunt supuse unei declarații de reexport care trebuie depusă la postul vamal competent.”.</i> Argumentare: A se vedea comentariul de mai sus la art. 334 alin. (1) al Proiectului, aplicat mutatis mutandis.
36	Articolul 344. Zonele de control vamal	Se sugerează următoarea redacție a alin. (2): <i>(2) Procedura creării și delimitării zonelor de control vamal este stabilită de Guvern.</i> Argumentare:

		Modificarea aliniatului sus-menționat vine în corelație cu amendamentele propuse pentru Legea Nr. 36 din 17.03.2016 a comunicațiilor poștale, care a propus în redacție nouă al. (3) din art. 17, care reglementează același domeniu ca și articolul vizat din proiectul Codului Vamal: <i>„(3) Controlul vamal al trimerilor poștale internaționale se efectuează de către funcționarul vamal în locuri de schimb internațional al poștei - spații amenajate în acest scop conform cerințelor aprobate de Guvern. În cazul în care furnizorul de servicii poștale nu asigură spațiu amenajat corespunzător, controlul în cauză se efectuează în zonele de control vamal stabilite de Serviciul Vamal.”.</i>
37	Articolul 347. Termenul de verificare a declarației vamale, a documentelor și de control al mărfurilor	Se sugerează completarea art. 347 cu un aliniat nou, care va avea următorul cuprins: <i>„În cazul trimerilor poștale internaționale, termenul menționat la alin. (1) se aplică pentru declarațiile repartizate pe culoarul roșu. Pentru declarațiile repartizate pe culoarul galben termenul de verificare va fi cel mult 1 oră, pentru culoarul verde cel mult 20 minute.”</i> Completarea în cauză transpune prevederile Dispoziției Serviciului Vamal nr.328-d din 27 iunie 2013. Acestea sunt relevante din cauza complexității reduse la procesarea declarației vamale pentru o trimitere poștală. De asemenea, prin implementarea acestora se exclud situațiile abuzive de reținere în acordarea liberului de vamă pentru coletele urgente expediate prin serviciiile poștale expres.
38	Articolul 348. Asistarea declarantului și altor persoane la efectuarea controlului vamal	Redacția alin. (1) și (3) este: <i>„(1) Verificarea mărfurilor se efectuează în prezența obligatorie a declarantului, și/sau reprezentanților acestuia. [...] (3) Prin derogare de la prevederile alineatului (1), Serviciul Vamal este în drept să efectueze controlul mărfurilor în lipsa declarantului, altor titulari de drepturi asupra mărfurilor, precum și a reprezentanților acestora, dacă: c) mărfurile sînt expediate ca trimiteri poștale internaționale;”</i> Din dispoziția articolului reiese ca acest control poate fi efectuat fără prezenta oricărui alt participant la procedurile vamale. Aici urmează de completat sau reformulat ca controlul vamal in cazul TPI se face fără prezenta declarantului însă cu prezența reprezentanților furnizorului de servicii poștale.
39	Articolul 302. Depozitarea în antrepozite vamale	La alin. (2) se sugerează revenirea la redacția inițială în ce privește atribuția de oferire a acordului de scoatere a mărfii din antrepozit vamal de la nivel de birou vamal, la utilizarea termenului de organ vamal, ce presupune inclusiv posturile vamale.
40	Articolul 378. Prescripția răspunderii aplicate în cazul contravențiilor vamale	Se propune modificarea art. 378 alin. (3) din proiect. Argumentare:

		Considerăm că termenul de prescripție de 3 ani este unul exagerat, ceea ce va duce la o aplicare improprie a legii. Cu titlu de exemplu, menționăm că termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an, iar termenul de prescripție a răspunderii materiale în Codul vamal în vigoare este de asemenea de 1 an. Mai mult decât atât, pentru săvârșirea unor infracțiuni ușoare, Codul penal prevede un termen de prescripție de 2 ani de la data săvârșirii infracțiunii (infracțiunea de contrabandă în forma sa neagravată prevăzută la art. 248 alin. (1) din Codul penal constituie o infracțiune ușoară, la fel ca și infracțiunea de eschivare de la achitarea plăților vamale prevăzută la art. 249).
41	Articolul 381. Nedeclararea în termen	<i>Nedepunerea notificării sumare de intrare sau de ieșire sau a notificării de reexport în termenele stabilite, nedeclararea mărfurilor în termenele stabilite, se sancționează în mărime de 4 000 – 40 000 lei.</i> Cuantumul amenzii de 4 000 – 40 000 lei este exagerat. Valoarea drepturilor de import sau chiar valoarea bunurilor preconizate pentru declarare, în majoritatea cazurilor este mai mică decât cuantumul amenzii propuse. Pentru nedepunerea notificării sumare de intrare sau de ieșire, practica internațională este ca în cazurile în care sistemele informaționale nu lucrează și nu sunt depuse notificările, se merge pe metoda de rezerva controlul general/total/selective a întregului lot și imposibilitatea aplicării procedurilor simplificate, însă nicidecum nu sancționarea pentru aceasta.
42	Articolul 383. Încălcarea reglementărilor vamale privind regimul vamal special	Se propune următoarea redacție a art. 383: <i>"Nerespectarea regimului vamal special (cu excepția regimului vamal de tranzit) a termenelor, obligațiilor și condițiilor stabilite pentru derularea și încheierea acestui regim, se sancționează în mărime de la 5% la 20% din valoarea în vamă a mărfurilor în privința cărora nu au fost respectate condițiile stabilite pentru derularea și încheierea regimului vamal special respectiv, iar în cazul în care persoana, în termen de 1 lună, comunică din proprie inițiativă, în scris organului vamal despre comiterea contravenției vamale, aceasta se eliberează de răspundere materială și contravențională."</i> Argumentare Prin aplicarea sancțiunii contravenționale este imperativ de luat în considerație criteriile generale de individualizare a sancțiunii, care sunt caracterul și gradul prejudiciabil al contravenției. Deci considerăm, că este oportun de a efectua modificări în art. 417 cu o individualizare a pedepsei în caz de autodenunț în prima lună după expirarea termenului sau încălcarea condițiilor regimului vamal suspensiv. O astfel de modificare ar crea condiții pentru asigurarea unei concordanțe reale și obiective între gravitatea faptei și pedeapsă. În prezent, organele vamale au recurs la practica când pentru astfel de încălcări aplică sancțiuni materiale brokerilor vamali în baza art. 232 lit.a) Cod Vamal ce prevede "amendă de la 40% la 100% din valoarea mărfurilor care au constituit obiectul contravenției", chiar și în cazul în care încălcările respective n-au avut drept urmare neachitarea plăților sau în cazul în care persistă bunuri ce pot fi preluate de către organul vamal în contul drepturilor de import corespunzătoare, sau pentru cazuri în care brokerii vamali au fost în imposibilitate să controleze circulația acestor mărfuri sau însăși derularea regimului vamal. Așa neconcordanțe între prevederile Codului Vamal nu este admisibilă din punct de vedere ale principiilor generale ale dreptului.

		Cu atât mai mult că legislația vamală și administrativă a unui șir de state diferențiază răspunderea persoanelor pentru declararea neautentică a mărfurilor în dependență de impactul asupra plăților, facilităților de ordin fiscal.
43	Articolul 384. Depunerea declarației vamale sau a documentelor de însoțire a mărfurilor cu date eronate	Se propune următoarea redacție a art. 384: <i>(1) Depunerea declarației vamale sau a documentelor de însoțire a mărfurilor ce conțin date eronate despre cantitatea sau greutatea mărfurilor transportate, dacă acest fapt conduce la exonerarea totală sau parțială de drepturi de import se sancționează în mărime de <u>10 – 50% din valoarea obiectului contravenției</u>, sau se confiscă marfa nedecarată sau declarată neautentic.</i> <i>(2) Depunerea declarației vamale sau a documentelor de însoțire a mărfurilor ce conțin date eronate despre regimul vamal, valoarea stabilită în documentele comerciale sau alte date cu privire la valoarea în vamă, tipul, codul sau originea mărfurilor transportate, dacă acest fapt conduce la exonerarea totală sau parțială de drepturi de import, se sancționează în mărime de <u>10 – 50% din suma diminuată a drepturilor de import.</u></i> <i>(3) În cazul în care suma diminuată a drepturilor de import nu depășește <u>suma de 300 lei</u>, persoana este liberată de răspundere materială prevăzută de prezentul articol.</i> Argumentare: Sancțiunile pentru încălcarea reglementărilor vamale sunt disproporționate în raport cu gravitatea faptei săvârșite, contrar art. 42 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii care prevede că „(1) Fiecare stat membru prevede sancțiuni în caz de încălcare a legislației vamale. Aceste sancțiuni sunt efective, proporționate și cu efect de descurajare”. Caracterul disproporționat al sancțiunii se atestă atât în raport cu sancțiunile prevăzute în Codul vamal nr. 1149 din 20.07.2000, cât și în raport cu mărimea sancțiunilor prevăzute în proiectul Directivei UE care stabilește tipurile de sancțiuni pentru încălcarea reglementărilor vamale, versiunea aprobată în prima lectură a ședinței plenare a Parlamentului European. Evidențiem raționamentele expuse în Hotărîrea Curții Constituționale nr. 10 din 10.05.2016, care pot fi aplicate în speță, Curtea indicând faptul că „[...] este dreptul legislatorului să stabilească sancțiunile contravenționale, dar respectând cu strictețe proporționalitatea dintre circumstanțele faptei, caracterul și gradul de prejudiciabilitate”. Cu titlu de drept comparat, potrivit proiectului Directivei a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrul juridic al Uniunii referitor la încălcările dispozițiilor vamale și la sancțiunile aferente , amenda sub formă procentuală din valoarea mărfurilor se aplică <u>doar în cazul în care încălcarea se consideră a fi serioasă</u> ținând cont de criteriile prevăzute în aceeași Directivă și <u>în cazul în care încălcarea este legată de valoarea bunurilor</u>. În cazul în care sunt întrunite aceste condiții, mărimea pecuniară care poate fi aplicată se stabilește în limita 15% - 30% din valoarea bunurilor. Potrivit proiectului Directivei, se disting nu doar sancțiuni sub formă procentuală din valoarea mărfii, ci și sancțiuni sub formă procentuală din valoarea taxelor eludate.

44	Articolul 389, 392, 399	Se solicită definirea termenilor utilizați în articolele respective: (i) „Documente vamale”; (ii) „Documente de transport”; (iii) „Documente de însoțire a mărfurilor”; (iv) „Documente însoțitoare”; (v) „Documente necesare în scopuri vamale”.
45	Articolul 382. Transportul, depozitarea sau procurarea unor mărfuri introduse ilegal	<i>„Transportul, depozitarea sau procurarea mărfurilor introduse pe teritoriul vamal prin eludarea controlului vamal sau prin nedeclararea/declararea neautentică a acestora în documentele vamale sau în alte documente de transport sau de însoțire a mărfurilor, se sancționează în mărime de 40 – 100% din valoarea în vamă a mărfurilor introduse prin eludare, nedeclarate sau declarate neautentic, și/sau cu confiscarea acestora și/sau unităților de transport utilizate.”</i> Considerăm redacția propusă de autor drept una abuzivă, neglijându-se principiul prezumției nevinovăției statuat în Constituția Republicii Moldova. Înțelegem că respectivei norme ar fi pasibili inclusiv distribuitorii, comercianții angro din cadrul lanțului logistic. Or, în cazul realizării activității de comerț intern documentul de bază a tranzacției comerciale servește factura oferită de către importator cumpărătorului, fără a se solicita dovada vămuirii respectivelor mărfuri.
46	Articolul 385. Încălcarea regulilor privind obținerea certificatului de origine	Se solicită eliminarea articolului 385 (Încălcarea regulilor privind obținerea certificatului de origine) <i>„Prezentarea Serviciului Vamal a unor documente care conțin date inexacte sau eronate, în scopul obținerii unui certificat de origine, eliberat de Serviciul Vamal, se sancționează în mărime de 5 000 - 25 000 lei.”.</i> Argumentare: Codul Vamal al Republicii Moldova 1149/2000 nu conține un asemenea tip de contravenție vamală. Suplimentar, proiectul de Directivă UE privind uniformizarea contravențiilor și sancțiunilor vamale³ de asemenea nu califică nu specifică.
47	Articolul 395. Încălcarea reglementărilor privind tranzitul	Norma respectivă prevede o sancțiune materială de până la 40 000 lei în cazul comiterii unor încălcări aferente regimului de tranzit, dar care nu duc la dispariția mărfurilor, respectiv la eschivarea de la plata drepturilor de import. Așadar, nu este clar gradul de prejudicare a statului în aceste circumstanțe pentru a se justifica amenda de 40 000 lei.
48	Articol nou	Se propune completarea Titlului X, Capitolul II, cu un nou articol, în următoarea redacție: Articolul ---. Încălcarea neînsemnată a legislației vamale <i>„(1) În cazul încălcării sau tentativei de încălcare a legislației vamale, care conduce la exonerarea sau diminuarea parțială de drepturi de import de până la 100 de lei pentru persoanele fizice care nu desfășoară activitate de întreprinzător, sau până la 300 de lei pentru persoanele juridice și, pentru persoanele fizice care desfășoară activitate de întreprinzător, în cazul săvârșirii pentru prima dată a aceleiași contravenții vamale în decursul a 12 luni consecutive, se aplică avertisment;</i> <i>(2) Comiterea fără intenții frauduloase sau neglijență gravă de omisiuni sau erori în declarație vamală sau alte documente vamale, care sunt ușor rectificabile, se sancționează cu amenda în suma de până la 400 lei.”.</i>

³ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2016-0400_RO.html

			Argumentare: Notăm existența unor norme similare în legislația fiscală, stipulându-se: în Codul Fiscal art. 231 alin. (4) „<i>Se consideră nesemnificativă încălcarea fiscală dacă suma impozitului sau taxei constituie până la 100 de lei pentru persoanele fizice care nu desfășoară activitate de întreprinzător și până la 1000 de lei pentru persoanele fizice care desfășoară activitate de întreprinzător și persoanele juridice, inclusiv pentru fiecare perioadă fiscală în parte – în cazul nedeclarării, declarării tardive sau diminuării impozitului sau taxei.</i>”, în coroborare cu Cod Fiscal, art. 234 alin. (11) „<i>Avertizarea se aplică pentru încălcarea fiscală nesemnificativă.</i>”. O abordare similară o regăsim și în art. 28 Cod Contravențional. Conform HG nr. 1065 din 12.12.2017 cu privire la aprobarea Planului național de acțiuni în domeniul facilitării comerțului pentru perioada 2018 – 2020, care are la baza angajamentele asumate prin Ratificarea Acordului OMC privind Facilitarea Comerțului, până 2020 urmează a fi revizuit sistemul de penalități și amenzi aplicate de Serviciul Vamal pentru încălcările minore comise de agenții economici, în scopul reducerii mărimii acestora. Reglementările relevante se regăsesc și în Acordul GATT art. VIII, după cum urmează: Nici o parte contractantă nu va aplica penalizări severe pentru infracțiuni minore la reglementările sau procedura vamală. În mod special, penalizările pentru omisiuni sau erori în documentele vamale, ușor rectificabile și evident făcute fără intenții frauduloase sau neconstituind o neglijență gravă, nu vor depăși o sumă care se constituie doar un avertisment.
49	Articolul 400. individualizării materiale	Principiile sanctiunii	La alin. (5) pct. 1) se sugerează completarea listei cu următoarele litere, în următoarea redacție: <i>„contravenția are un impact redus sau deloc asupra cuantumului drepturilor vamale care trebuie plătite;”.</i> <i>„contravenția a fost săvârșită de o întreprindere mică sau mijlocie, care nu avea experiență prealabilă în operațiuni vamale;”.</i> Argumentare: Propunerile respective au fost preluate din cadrul Proiectului de Directivă UE privind uniformizarea contravențiilor și sancțiunilor vamale⁴.
50	Articolul 400. individualizării materiale	Principiile sanctiunii	Se sugerează completarea articolului cu un alineat nou, în următoarea redacție: <i>„Încălcările enumerate la art. 380 – 399 nu vor constitui contravenții vamale, cu condiția că aceasta au avut loc datorită unei erori a Serviciului Vamal, în conformitate cu articolul 122, Serviciul Vamal fiind responsabil de daunele aduse operatorului economic.”</i> Argumentare:

⁴ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2016-0400_EN.html?redirect

			Propunerile respective au fost preluate din cadrul Proiectului de Directivă UE privind uniformizarea contravențiilor și sancțiunilor vamale ⁵ .
51	Articolul 400. individualizării materiale	Principiile sancțiunii	Alin. 5 este expus în următoarea redacție: <i>„(5) În cazul în care obiectul contravenției vamale reprezintă mărfuri supuse accizelor, sancțiunea materială prevăzută de prezentul cod, se dublează.”</i> Se solicită excluderea respectivului alineat. Codul Vamal în vigoare nu prevede o astfel de normă.
52	Articolul 416. deciziei organului vamal asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială	Contestarea	Se solicită omologarea practicii de contestare a deciziei organului vamal asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială, similar practicii din legislația fiscală, prin extinderea perioadei de contestare la 30 zile. Art. 268 alin. (1) Cod Fiscal, stipulează; <i>„(1) Contestația împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acțiunii funcționarului fiscal poate fi depusă, dacă prezentul cod nu prevede altfel, în decursul a 30 de zile de la data primirii deciziei sau a întreprinderii acțiunii contestate. În cazul omiterii acestui termen din motive întemeiate, el poate fi restabilit, la cererea persoanei vizate în decizie sau împotriva căreia a fost întreprinsă acțiunea, de Serviciul Fiscal de Stat.”</i>
53	Articolul 439. tranzitorii	Dispoziții	Se propune completarea articolului cu un alineat nou în următoarea redacție: <i>„Prin derogare de la prevederile prezentului cod, în privința Portului Internațional Liber „Giurgiulești” prevederile prezentului cod privind zonele libere se pun în aplicare după încetarea aplicării prevederilor speciale privind regimul vamal și fiscal din Legea nr. 8-XV din 17.02.2005 cu privire la Portul Internațional Liber „Giurgiulești”. Până la intrarea în vigoare a normelor respective în Port se aplică prevederile art.85 – 92 din Codul vamal nr.1149-XIV din 20 iulie 2000 și prevederile Legii nr. 8-XV din 17.02.2005 cu privire la Portul Internațional Liber „Giurgiulești”.”</i> La alin. (6), sintagma <i>„inclusiv aferente Portului Internațional Liber "Giurgiulești"”</i> se elimină. Argumentare: Prevederile referitoare la ultra activarea actualelor reglementări vamale privind destinația vamală ”zonă liberă” și facilitățile vamale existente au fost formulate de autorii proiectului în comun pentru zonele economice libere existente și pentru PILG, fiind stabilit pentru toate entitățile un singur termen de ultraactivare de 10 ani de la intrarea în vigoare a noului Cod vamal (art. 479 în redacția curentă a Proiectului).

⁵ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2016-0400_EN.html?redirect

			Zonele economice libere și PILG activează în temeiul unor legi speciale diferite, iar garanțiile acordate PILG nu cad sub incidența prevederii art. 13 alin. 2 din Legea cu privire la zonele economice libere nr. 440/2001, care limitează aplicarea tratamentului preferențial acordat la termenul de 10 ani din momentul aprobării actului normativ care înrăutățește situația rezidenților zonelor libere. Respectiv, în această privință, insistăm asupra includerii în prevederile tranzitorii ale Proiectului a unei prevederi separate pentru ultraactivarea actualelor reglementări vamale în PILG, în următoarea redacție: <i>„Prin derogare de la prevederile prezentului cod, în privința Portului Internațional Liber „Giurgiulești” prevederile prezentului cod privind zonele libere se pun în aplicare după încetarea aplicării prevederilor speciale privind regimul vamal și fiscal din Legea nr. 8-XV din 17.02.2005 cu privire la Portul Internațional Liber „Giurgiulești”. Până la intrarea în vigoare a normelor respective în Port se aplică prevederile art.85 – 92 din Codul vamal nr.1149-XIV din 20 iulie 2000 și prevederile Legii nr. 8-XV din 17.02.2005 cu privire la Portul Internațional Liber „Giurgiulești”.”</i>
54	Articolul 439. Dispoziții tranzitorii		Se sugerează completarea art. 439 cu un nou alineat, în următoarea redacție: <i>” Prin derogare de la prevederile alin. (5), mărfurilor străine, introduse în Portul Internațional Liber ”Giurgiulești” în scop de depozitare în vederea transportării ulterioare la destinația finală, prevederile prezentului cod privind zonele libere sunt aplicabile din data intrării în vigoare a prezentului cod. Înstrăinarea unor asemenea mărfuri în perioada aflării lor în Portul Internațional Liber ”Giurgiulești” nu duce la apariția unei datorii vamale și nu necesită plasarea într-un alt regim vamal.”.</i> Argumentare: Deși pledăm pentru regimul excepțional de ultra-activare a actualelor reglementări vamale, stabilit în prezent în alin. (5) al art. 478 al Proiectului, anterior am solicitat, totuși, ca mărfurilor străine, introduse în PILG în scop de depozitare în vederea transportării ulterioare spre destinații finale, prevederile noului Cod vamal privind zonele libere să le fie aplicabile chiar de la intrarea în vigoare a acestuia din urmă. Solicitarea noastră a fost argumentată prin faptul că în acest fel va fi asigurată o reglementare adecvată pentru componenta portuară a Portului Internațional Liber Giurgiulești, care îl deosebește de zonele economice libere tradiționale, și care se referă la mărfurile tranzitate în cadrul traficului internațional, pentru care PILG nu reprezintă decât o stație logistică intermediară, unde marfa este transbordată de pe un mijloc de transport pe altul în procesul transportării către o destinație finală (fiind, după caz, și temporar depozitată în așteptarea unei asemenea transbordări), fără a fi întreprinse operații cu caracter transformator (consum, încorporare, prelucrare, folosire în producție etc.). Acest flux de mărfuri reclamă un regim de trecere și aflare în PILG maxim simplificat, fără necesitatea declarării vamală (declarare doar la scoaterea mărfurilor din PILG pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova). În condițiile reglementării actuale (și care urmează să ultra-activeze după intrarea în vigoare a noului Cod vamal), acest obiectiv nu este atins. În această privință, actualul regim de zonă liberă nu se justifică sub aspect practic, împiedică funcționarea unicului port maritim al țării în conformitate cu practicile aplicabile în alte porturi internaționale, creează

	numeroase complicații inutile pentru utilizatorii serviciilor PILG , scumpește și lungește substanțial operațiunile de import/export prin PILG, în raport cu asemenea operațiuni realizate prin orice alt punct de trecere a frontierei Republicii Moldova, reduce substanțial eficiența PILG în cadrul comerțului extern, și, în final, afectează competitivitatea regională a Portului. Examinând prevederile Proiectului referitor la regimul vamal zonă liberă, am ajuns la concluzia că aplicarea acestuia mărfurilor străine, introduse în țară prin PILG, a căror aflare în PILG se limitează la operațiunile de transbordare și, eventual, depozitare în vederea transportării ulterioare la destinația finală (în continuare – ”Mărfuri transbordate”), ar soluționa problemele relevate mai sus. Prin urmare, reiterăm solicitarea noastră de a prevedea în Proiect aplicarea regimului vamal zonă liberă, reglementat de acesta, chiar de la intrarea în vigoare a noului Cod vamal, mărfurilor străine plasate în PILG în simplă depozitare, fără să fie supuse altor operațiuni decât cele permise în Proiect pentru regimul vamal depozitare, fără să fie consumate sau utilizate. Astfel, solicităm ca după alineatul (5) al art. 478 al Proiectului să fie introdus un nou alineat (6), în redacția propusă în coloana din stânga a prezentului tabel. Necesitatea concretizării din cea de-a doua propoziție a normei propuse se întemeiază pe faptul că aplicarea regimului zonă liberă din Proiect nu trebuie să ducă la încălcarea prevederii art. 7 (9) al Legii nr. 8/2005 cu privire la portul Internațional Liber ”Giurgiulești” (”Legea PILG”), conform căreia „Mărfurile aflate pe teritoriul Portului Internațional până la momentul trecerii hotarelor acestuia au regim de circulație liberă și se transmit de la un rezident la altul fără perfectarea declarației vamale”. Or, pentru aceasta, trebuie să existe certitudinea că aflarea mărfurilor străine în regimul vamal de zonă liberă, așa cum este reglementat în Proiect, nu va împiedica libera lor tranzacționare (comercializare, înstrăinare), fără a plasa mărfurile în alt regim vamal și fără apariția drepturilor vamale . Or, considerăm că o concluzie opusă este posibilă, dat fiind că articolul 342 alin. (1) al Proiectului, stabilește cu privire la mărfurile străine plasate în zona liberă că acestea ”pot fi puse în liberă circulație”, iar prin ”punere în liberă circulație” Proiectul înțelege, în general, plasarea mărfurilor străine în regim vamal de import, cu toate consecințele de rigoare. În special, ne referim la, prevederile Titlului VI al Proiectului ”PUNEREA ÎN LIBERĂ CIRCULAȚIE ȘI SCUTIREA DE DREPTURI DE IMPORT” și, în speță, la art. 209 al Proiectului, conform căruia punerea liberă circulație implică achitarea drepturilor de import, aplicarea măsurilor de politică comercială și îndeplinirea altor formalități pentru importul de mărfuri. În mod evident, sensul expresiei ”punere în liberă circulație” (=”import”) folosită în Proiect este diferită de sensul expresiei ”liberă circulație” (=”înstrăinare nerestricționată”), folosită în Legea PILG. Cea de-a doua propoziție din propunerea de completare a art. 478 al Proiectului este menită să clarifice distincția dintre cei doi termeni folosiți și să asigure că mărfurile străine tranzitate prin PILG, supuse reglementărilor Proiectului în ceea ce privește regimul aplicat în zona liberă, continuă să beneficieze de regimul de circulație liberă pe teritoriul Portului, în accepțiunea Legii PILG.
--	--